

„ÉN VAGYOK AZ ÉLET KENYERE”

„Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.” János 6. 35

A régi bölcssek tanítása szerint a világ négy alkotóelemből épül fel. Ez a négy jól ismert elem a föld, a levegő, a tűz és a víz. A bibliai Ige alapján mi úgy tekintünk ezekre az alkotóelemekre, mint az Isten teremtő Lelkének elemeire, amelyeket Isten arra adott, hogy az életünket lehetővé tevő, megtartó közegben járjunk, és maradjunk meg. Ez a négy elem együttesen formálja azt is, amit úgy nevezünk: mindennapi kenyere. Hiszen bizonyára nem véletlen az, hogy amikor Jézus a maga életet adó, életet megtartó személyéről beszél, akkor ezt mondja János evangélista tanúsága szerint: „Én vagyok az élet kenyere”. Én vagyok az, aki által az életetek formálódik, megmarad és kiteljesedik.

Azt is tudjuk, hogy ezek az alkotóelemek külön-külön, egymás ellenében, egymás rovására is tudnak terjeszkedni, s abból mindig az élet kára lesz. Mert annak a nyomában pusztítás és rombolás jár.

Mégis úgy gondolom, van ezeknek az elemeknek külön-külön is üzenetük, amelyek bennünket most, nemzeti ünnepünk alkalmából segíthetnek, hogy tudjuk múltunkat, jelenünket, jövőnket jobban érteni, és a magunkénak vallani. A mögöttünk lévő ezredévet, annak nyomorúságait és örömeit. Tudjunk szembenézni azzal, ami bennünket keresztényekként és ennek a népnek gyermekeként közösen foglalkoztat. Halljuk hát a Jézus ajkán átszűrődő tanítást; a földét, a levegőét, a tűzét és a vizét! Hogy összeállhasson belőle a mi számunkra is az életünket összetartó, összeragasztó hatalom, s hitünk szerint a nemzetünket összeragasztó hatalom.

Mit tanít a föld? Legyetek földön járó emberek – keresztyének és nem keresztyének egyaránt –, de soha ne legyetek földhöz ragadtak!

Belőle származunk, és oda térünk vissza. Szükségünk van rá, mert hordoz, mert megtart. Ezért nem mindegy, hogy mi történik vele, hogy mivé tesszük. Lelki egészségünkhöz egyénként és népként egyaránt hozzátartozik, hogy tudjuk, az egész föld soha nem lehet a mienk. De kell lennie egy helynek, amely az otthonunk, ahol megtelepedhetünk, amelyik biztonságot ad, amelyik megadja életünk ritmusát évszakaival, színeivel, szépségével.

A földet megbecsülő bölcsesség ismeri a vetés és az aratás, a zajtalan növekedés csodáját, elfogadja a növekedés határait, és nem akarja azt a mindig újat, mindig többet váró hajszában maga alá gyűrni. A földet megbecsülő szeretet azt a törvényszerűséget is ismeri, hogy mindig többet kapunk vissza tőle, mint amennyit mi adunk neki. Az önző, befelé forduló, saját magát sajnáló, és saját magát sajnáltató életforma nem lehet maradandó. Sem ifjúnak, sem időseknek, sem családnak, sem egyháznak, sem

népnek. Ezért tekintünk mindannyian vissza hálaadással, Isten gondviselését megköszönve első királyunkra. Igen, egy népnek is szüksége van egy helyre, amelyiket szerethet, amelyik az övé, amelyik biztonságot ad, amelyikben lehet növekedni, lehet megmaradni, amelyik befogad, és amelyik életet ad.

És mit tanít a levegő? A Teremtő Lélek lehelete adta az életet, és az Ő lehelete támaszt fel új életre – mondja az Írás. Hirdeti, hogy az élet mindig több mint a rendszerezhető, kiszámítható, kategorizálható dolgok és események összefüggése. Mert nem bennünk van az eredete. Nem mi termeljük ki magunkból. Nem mi hozzuk létre. Be kell lélegeznünk, hogy kiadhassuk magunkból. Azaz az élet alapvető törvényszerűsége, hogy először mindig kapunk valamit, hogy aztán adhassunk. Ezért kell megbecsülnünk ezt az örökséget, amelyik a mienk, melynek áldásai és átkai kísérek és motiválnak.

A levegő az a felparcellázhatatlan elem, amely nem ismer határokat, amit nem lehet kisajátítani, még a privatizáció korában sem. A rezonancia közege, amely lehetővé teszi, hogy egymás számára hallhatóvá és láthatóvá váljunk. Belélegezzük, hogy bennünket megfrissítsen, s hallhatóvá váljunk egymás számára. De vajon ebben a közegben mit adunk mi egymásnak keresztyének és nem keresztyének? Mit tudunk magunkból kilehelni? A Lélek frissítő, elevenítő, szabadságot hordozó leheletét? A gonosz, mérges, aljas indulatokat, amelyekkel mások elöl akarjuk a becsület, a tisztesség, a jó ízlés levegőjét elvenni? Bárcsak lehetne és lenne ez az ünnep úgy is a fellélegzés ideje, hogy ezt is megtanuljuk; az Isten által adott Lélek levegőjének tanítását.

A harmadik elem a tűz. A tűz az égi elem, amelyet a monda szerint el kellett lopni, kijátszva az istenek éberségét.

Az emberi életnek szüksége van erre az égi elemre, hogy erővel, energiával telítődjék meg. Ellentéteket, feszültségeket hordozó elem, amelyikből lehet – a Biblia tanítása szerint – irányt mutató tűzoszlop, amelyik mutatja a vándorlás népének, hogy merre menjen. Ugyancsak az Írás realitása szerint lehet embereket égető tüzes kemence, lehet szennytől és mocsoktól tisztító izzás, fásultságból, kiábrándultságból felemelő pünkösdi lelkesültég.

A legigazabban, a leghathatósabban úgy üzen, mint az Isten világban való jelenlétét megmutató égő, de el nem hamvadó csipkebokor. A csipkebokor ég – mondja Mózes, - de nem hamvad el. Isten nem abból él, hogy valamit is el akar fogyasztani ebből a világból. Ebben a világban minden más kárára akar élni. Azt gondolja, minél többet fogyaszt el ebből a világból, attól ő lesz nagyobb. Nem. - mondja a tűz. Nem annyi vagy, amennyit elfogyasztasz.

Nemrégiben olvastam Szent Benedek reguláját, aki szépen felsorolja nemcsak, hogy milyen legyen az apát, hanem milyen legyen a gazdasági miniszter a kolostorban. Az egyik legfontosabb, vagy sok fontos között kiemelendő tulajdonsága, hogy ne legyen habzsoló. Amit a mi nyelvünkre, a

mi korunkra lefordítva így is lehet mondani: ne éljen úgy és ne legyen úgy ott a többiek előtt, mint aki azt az életszemléletet hirdeti, hogy én annyi vagyok, amennyit magamhoz veszek, amit a magamévá teszek. Mert a fogyasztó végül így tekint az emberekre is, és mindarra ami körülöttünk van. Nincsen jövődjé, nem tud lemondani, nem tudja megtartóztatni magát.

Ez a tűz, amelyik adja a világ világosságát, adja a világ Megváltóját, aki átment a szenvedésnek és a kárhozataknak a tűzén.

És végül a víz. Az elemek közül a legváltozékonyabb, amely minden irányból körülvesz bennünket. Egyszerre ott van a mélyben és a magasságban. A legváltozékonyabb, nincs állandó alakja. Ez az alakváltozást magában hordozó elem azt üzeni: Ne magadat tartsd a legfontosabbnak. Nem az a fontos, hogy te önmagadban ki vagy és mi vagy, hanem az, ami általad lesz. Az alakját változtató víz azt mondja: Én magam semmi vagyok, de általam élet lesz. A mi hitünk szerint az embernek, ennek a világnak méltóságát, igazi alakját visszaadó Krisztus az, akiről azt mondja az Írás: nem volt alakja. Aki azt üzeni: Általam, velem együtt, ezzel az árral úszni lehet és érdemes. Mert ez egyszerre vesz körül és hordoz, egyszerre teszi a gyógyulásnak és a gyógyításnak a csodáját. Egyszerre adja és kínálja magát az életet, közösséget megtartó örök forrásként.

A föld, a levegő, a tűz és a víz, amely Krisztusban összeáll, s azt mondja: „Én vagyok az élet kenyere.” Nektek is, ma is, a mi népünknek, hogy legyen és maradjon jövődjé, hogy találja meg a maga alakját, hogy vegye észre, hogy mi a fontos, mi az, ami tisztít, mi az, ami maradandó.

Adjon az Isten nekünk „emelő” ünnepet, s így legyen az életnek kenyere mindennapi kenyérünk, s az örök élet kenyérének adója, a mi Megváltónk, most és mindörökké! Amen.

AUGUSZTUS 20., AZ ÜNNEP KIALAKULÁSA

Szent Istvánra való emlékezésnek ugyan ezeréves hagyománya van, augusztus 20-a, mint nemzeti ünnep azonban mégis rövid múltra tekint vissza. Az államlapítás ünnepe a körmenetből nőtte ki magát a 20. században.

Körmenet kialakulása

A középkorban az egész Kárpát-medencében élt Szent István kultusza, amely a török hódoltság alatt eltűnt. A kultusz fontos eleme volt a búcsújárás és az Aranybullában (1222) is meghatározott „szent király ünnepe”, amelyet Székesfehérváron tartottak, bár kezdetben nem augusztus 20-án.

A katolikus ünnep következő fejezete Mária Terézia korához kötődik, amikor uralkodói közbenjárással 1771-ben Raguzából (ma Dubrovnik, Horvátország) Bécsbe, majd Budára került a Szent Jobb ereklye. A királynő

rendelete értelmében az időközben elpusztult Zsigmond-kápolnában őrzött ereklyét évente hat alkalommal lehetett közszemlére állítani, köztük augusztus 20-án. Rendelete egyben nemzeti ünnepnek minősítette Szent István napját.

Az intézkedés ellenére az ünnep nem vált rögtön az ország egységét kifejező szimbólummá, ennek alapjait csak az 1818-ben először megtartott körmenet fektette le. A körmenetnek egészen a második világháború végéig a budai vár adott otthont, nem pedig a pesti belváros, ahogyan napjainkban.

A szokás történetében az 1848-49-es szabadságharc után több mint tíz éves kényszerszünet következett be, mivel a Bach-korszak betiltotta. Az enyhülés vetett véget a tilalomnak 1860-ban. Ezután augusztus 20-a egyre népszerűbbé vált, a körmenetet országos érdeklődés kísérte.

Augusztus 20. a Monarchiában

A francia forradalom mintájára a 19. század végén igény merült fel magyar nemzeti ünnep megalkotására is. Hosszas parlamenti vita indult, amely március 15. és augusztus 20. körül forgott. Az utóbbit ellenzői az esemény katolikus jellege miatt alkalmatlannak tartották a soknemzetiségű és vegyes felekezeti ország egységének kifejezésére. Végül 1891-ben mégiscsak nyertesként került ki augusztus 20-a, amit munkaszüneti napnak, korabeli elnevezéssel norma-napnak minősítették. A fent említett okok azonban megakadályozták, hogy általánosan elfogadott ünnep alakuljon ki, hiszen a körmenet elsősorban a katolikusok körében volt népszerű.

A vasúthálózat bővítésével párhuzamosan vidékről akár több százezeren is a fővárosba érkeztek, a budai várt ellepték az ünnepi viseletbe öltözött emberek. Hasonló azonban nem mondható el a Bécsben székelő uralkodóról, aki nem vett részt a körmeneten, ez alól kivételt jelentett az 1917-es háborús év, amikor az utolsó magyar király, IV. Károly a menet élén vonult.

A körmenethez kapcsolódó új, érdekes jelenség is felütötte a fejét, mégpedig a budapesti vásárlás: a városba érkező tömeg a körmenet után az utcákat róttá, hogy különféle portékákat vásároljon. Az újságokban megjelentek a „Szent István-napi vásár” hirdetések, az üzletek pedig teli polcokkal várták a látogatókat. Ez a vásárlási láz egészen az 1940-es évek végéig kitartott, csak a Rákosi-rendszerben szűnt meg.

Ugyancsak a Monarchia végén bukkant fel újra egy elfelejtett szokás, az aratóünnep. Miniszteri kezdeményezésre elevenítették fel a néphagyományt, amely ekkor még nem kapcsolódott össze augusztus 20-val. Az új kenyér jelenléte csak fél évszázad múlva vált meghatározóvá.

Augusztus 20. a Horthy-rendszerben

Az első világháborúban és az azt követő években a nagyszabású ünnepek elmaradtak. Néhány évnek kellett eltelnie, hogy a kialakult új politikai

rendszer megfogalmazza önmagát és ennek megfelelően alakítsa az államiséget szimbolizáló ünnepet. A Horthy-rendszerben fektették le augusztus 20-nak, mint nemzeti ünnepnek az alapjait. A korábbi szokások közül megőrizték a Szent Jobb körmenetet, a lóversenyt, amelynek tétje a Szent István-díj volt és az ünnepi mulatságot, amelyet rengeteg programmal bővítettek ki. Az új és a ma is létező szokások közé beemelték a tisztavatást, az ünnepélyes őrségváltást, a néphagyományok ápolását és a tűzijátékot. Csak a korszakra voltak jellemzőek és az idő próbáját nem állták ki a sokgyermekes anyák kitüntetése, a Gyöngyösbokréta műsora valamint az ünnep kiterjesztése egy teljes hétre.

A két világháború között a körmenet továbbra is a várban zajlott. A felekezeti hovatartozás jelentőségének eltörpülését jelzi, hogy Horthy Miklós kormányzó, - aki egyébként református volt, vallása pedig nem fogadja el a szentek létezését - maga is rendszeresen részt vett a Szent Jobb körmeneten.

Az ünnep újdonsült eleme a tisztavatás volt, amit a Monarchiában az uralkodó születésnapján tartottak. A Ludovika végzős növendékeit az akadémia udvarán avatták tisztté, gyakran Horthy kormányzó jelenlétében. Szintén az államiséget szimbolizálta a budapesti Szabadság téren 1928-ban felavatott ereklyés országzászló, amely a megemlékezések központi helyszínévé vált. Talapzatát a történelmi Magyarország jelentősebb pontjairól összegyűjtött földből építették. A következő években több száz településen avattak országzászlókat, ezek a történelmi Magyarország egységét hirdették. Szent István ünnepe tehát a revíziót, a határok módosítását, a korszak legfontosabb követelését jelenítette meg.

Mindemellett fontos szerep jutott a szórakozásnak: dalmokverseny, öröksütés, táncmulatság, légi bemutató, sétahangverseny, sportesemény, virágkorzó, cirkusz, tárogatókoncert. Röviden és a teljesség igénye nélkül évről évre bőséges program várta a több százézes nézősereget. Két meghatározó eseményt érdemes kiemelni: a tűzijátékot és a Gyöngyösbokrétát. A 19. században már tartottak tűzijátékot Szent István napján, azonban a szokás 1927-től vált menetrendszerűvé. A Gellérthegyről kilőtt rakéták fényeit a rakpartról és sétahajókról csodálták. A Gyöngyösbokréta a népművészet beemelését biztosította. Az 1931-ben létrehozott szervezet táncokat és más népszokásokat mutatott be autentikus módon, vagyis nem művészek, hanem parasztemberek előadásában.

Augusztus 20., mint nemzeti ünnep a Horthy-rendszerben vált a magyarság egyetemes ünnepévé. Nemcsak határon túl, hanem a kivándorolt magyarok is megemlékeztek az államalapító királyról. Az ünnep egyben turisztikai látványosságként is funkcionált, hiszen több ezer külföldi érkezett Magyarországra, hogy megcsodálja a látványos programokat.

Augusztus 20. a Rákosi-diktatúrában

A második világháborút követő években új arculatot kellett találni az ünnepnek, mivel a Horthy-korszak kiemelten kezelte a jeles napot, s a koalíciós kormány élesen elhatárolódott politikai elődjétől. Olyan hangok is megszólaltak, hogy az ünnep hagyományait nem érdemes folytatni, ennek ellenére a felújított Szabadság hidat 1946-ban augusztus 20-án adták át, s ezzel mégiscsak elkezdték „használni” az ünnepet. Kezdetben a körmenet is folytatódott, igaz az ország vezetői már kevésbé képviseltették magukat, publicitása is kisebb volt, mint korábban.

Gyökeres váltás a diktatúra kiépülésével, 1948-ban következett be. Az ünnep ezen újabb fejezete csak részben jelentet törést, mert a régi elemek közül többet is felhasználtak, csak a külsőségeket alakították át. Megmaradt a tisztavatás, de a Ludovika Akadémia helyett a Honvéd Kossuth Akadémia növendékeit avatták fel. Megtartották a tűzijátékot is, ezen felül bábszínház, kultúrműsor, díszelőadás és hasonló multság szórakoztatta a népet. A körmenet viszont a kommunizmus berendezkedése után a Bach-korszakhoz hasonlóan ismét tiltólistára került, ezúttal negyven évre.

Az ünnepnek természetesen új nevet adtak. Addig Szent István napnak hívták leggyakrabban augusztus 20-át. Először lekopott a szent kifejezés, majd 1948-ban megszületett az új kenyér ünnepe elnevezés, mint központilag előírt szóhasználat. A kifejezést azonban hamar felváltotta egy újabb elnevezés, az alkotmány ünnepe. 1949. augusztus 20-án lépett életbe ugyanis az alkotmány, az elkövetkező években pedig ez a kifejezés dominált.

Az ötvenes évek elején a programok megrövidültek, csak termelési versenyekről és lelkes sztahanovistákról adott hírt a korabeli sajtó. A tűzijáték is elmaradt, helyette a Gellérthegyen csak tábortűz volt. Viszont a korszak vívmánya a kitüntetés-adományozás - művészeknek, népművelőknek -, amely ma is létezik. A kommunisták tehát szakítottak a múlttal, de az ünnep továbbra is a hatalom birtokosainak identitását szimbolizálta.

Augusztus 20. a Kádár-rendszerben

Az ünnep új arculatot a munkás-paraszt szövetség megjelentével kapott. A Kádár-kormány 1956. november 4-én rádióban beolvasott közleményében Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormányként definiálta önmagát, ennek megfelelően minden évben munkás-paraszt találkozókat tartottak. Szintén lényeges elemként jelent meg az avatás: pályaudvart, iskolát, gyárat, üzemet, szállodát, lakótelepet, utat avattak, egy évfordulóra több meglepetés is jutott. Megtorpanás a nyolcvanas évek derekán rajzolódik ki, amikor a gazdasági helyzet csak kisebb költségvetésű újdonságok – játszótér, tornaterem – átadást engedte meg.

A szórakoztató műsorok repertoárja a hatvanas évek közepén bővültek látványosan, többek között újjáéledt a tűzijáték, egyre jelentősebb lett a vízi és légi parádé, Debrecenben pedig megszületett a virágkarnevál. Folytatódtak az olyan hagyományok is, mint a zászlófelvonás és a tisztavatás a Kossuth téren, a néphagyományok bemutatása és a szórakoztatás.

A Rákosi-diktatúrához képest váltás, hogy – szigorúan a szent jelző említése nélkül – István király személye is felbukkant. Augusztus 20-át az államalapítás, az alkotmány és az új kenyér ünnepének tekintették. A körmenet továbbra is tabu volt, egészen 1989-ig, amikor hosszú évtizedek után a Bazilikánál megrendezték az „első”.

Augusztus 20. a rendszerváltás után

A választások után összeült parlament szembekerült azzal a dilemmával, hogy három nemzeti ünnepünk van (március 15., augusztus 20. és október 23.), viszont csak egy lehet hivatalos állami ünnep. A történelem ismétli önmagát, mert a választás, akárcsak száz évvel ezelőtt ismét augusztus 20-ra esett. A különböző politikai erők persze más-más helyszínen ünnepelnek a rendszerváltás óta, azonban a fent említett három ünnep közül, még mindig Szent István ünnepe a legkevésbé megosztó.

Az ünnep menetrendje nagymértékben hasonlít a Kádár-rendszer forgatókönyvéhez, persze a külsőségek megváltoztak. A hivatalos program a zászlófelvonással indul, majd a tisztek felavatásával folytatódik a Kossuth téren, akik már nem ökölbe szorított kézzel, hanem két ujjukat feltartva tesznek esküt. A felavatott tisztek elvonulnak az országzászlók, köztük az 1956-os forradalom lobogója előtt. Nem hiányozhat a hang- és fényeffektusokkal kiegészített tűzijáték, a vízi- és légi parádé valamint a nyolcvanas évek közepén megszületett mesterségek ünnepe a budai várban. A körmenet a Bazilikánál zajlik, a szertartásnak immáron kihagyhatatlan eleme a kenyérszentelés.

Jelentős ünnepek az ezredfordulón voltak, 2000-ban avatták ortodox szentté István királyt, bővítették ki a körmenet útvonalát, valamint 2000. augusztus 20-án indult a millenniumi év és a következő esztendő ugyanazon napján ért véget.

Az ünnep fekete évének számít a 2006-os év, amikor rögtön a tűzijáték elkezdése után óriási szélvihar támadt Budapesten. A katasztrófa felkészületlenül érte a szervezőket, a sajnálatos eseményben több ember életét vesztette.

Antalóczy Adél

A LELKIERŐ

A lélek ereje. Az akarat ereje. A szív energiája. Kétféleképpen nyilvánul meg: cselekvően és tűrően.

A lelkiező képesít tenni, akarni, kezdeményezni, bátornak lenni, elindulni, kitartani! A lelkiező tesz képessé a fájdalmat elviselni, a gondot összeroppanás nélkül hordozni, a remény ellenére remélni!

A lelkiező tűr és cselekszik.

A lelkiező a jellem "statikai" ereje. Egybefogja, egységben tartja a személyiséget. A híd, a ház statikai erőit nem látni, de látni a folyón átívelő hidat és látni az égbe feltörő toronyházat!

A lelkiező önmagában véve láthatatlan, de a jellem tetteiben nem lehet észre nem venni.

A lelkiező képesít hősi tettekre. Ugyanez a lelkiező képes végigélni a hétköznapokat. (Vajon melyikhez kell nagyobb erő?!)

Mindenki "nagyra" született és ehhez a nagysághoz szunnyad benne az erő. A rászabott, a pont neki való nagyság megéléséhez rendelkezik a szükséges erővel. Nem kevesebbel és nem többel.

A nagyságot a legtöbb ember a mindennapokban éli meg. Élni a mindennapokat köteleességben, hűségben, szeretetben, megbízhatóságban, kitartásban - ehhez erő kell. Aki erényekben éli végig élete hétköznapjait, az lélekben erős.

A fizikai erőt mérni lehet. Bemérni. Van mértékegysége. Képlet segít kiszámítani. A lelkiező megállapításához nincs képlet. Nincs mértékegysége. Nem lehet bemérni, kiszámítani.

A lélek ereje abban hasonlít a test erejéhez, hogy amint ez a test minden porcikáját áthatja, úgy van jelen a lelkiező is az egész emberben.

A testi erő fejleszthető. Tanfolyamok hirdetnek edzéseket. A lelkiező is növelhető. Edzeni kell. Vannak módszerek. Aki az erényeket gyakorolja, az edzésben tartja akaratát. Az erény szóban az "erő" rejtőzik.

Elválaszthatatlan egység az emberben a test és a lélek. Kölcsönhatásban élnek. Az egyik nem lehet beteg, hogy a másik ne sínylené meg. Ha az egyik erősödik, a másik is növekszik. A test erősítése a sportban a lelki erőt is edzi. A lelkiező tréningeztetése kihat a testi erőre.

A lelkiezősség a jellem alapja.

A lelkiezősség biztosítja a személyiségnek a külvilággal szembeni függetlenségét. A lelkiező vigyáz a benső világ önállóságára. Az akarat ereje vívja ki a lélek szabadságharcát és viszi győzelemre a közvélemény, a divat zsarnokságával szemben. És a közönnyel szemben.

A lelkiező nagyságával egyenes arányban áll az önálló gondolkodás szabadsága, a döntések egyéni jellege. Saját életét csak a lélekben erős képes megélni.

Mikor "erős" akarsz lenni, a jóra érzel kísértést. Ne állj ellen! Dolgozd ki magadban a lélek erőszelét. Hogy azzá lehess, akivé lenned kell. A lelki erő biztosítja benső szabadságod és ez a szabadság a Jóságban teljesedik be.

Te sem akarsz kevesebbet!

A BÖLCSESSÉG

A bölcsesség az a szellemi tulajdonság, amely az elmét a helyes ítéletre, a gyakorlatban pedig a helyes cselekvésre képesíti.

Általában bölcsek a gyermekek és az öregek.

A gyermek még egészsznek látja a világot, az öreg pedig már látja a valóságot, az élet egységét.

A bölcsesség nincs életkorhoz kötve.

A bölcsesség inkább a szívben lakik, mint az értelemben. A bölcsesség inkább élet, mint tudás.

Bölcs az, aki tudja, több LENNI, mint látszani. Bölcsek azok, akiket nem téveszt meg a külső csillogás, hanem az emberben a láthatatlan bensőt mérlegeli.

A bölcsesség az erényekben felmagasztosult élet.

A bölcs lényegre egyszerűsödött ember. A bölcs egyetlen gondolat rabja. Lát és látomása lenyűgözi. Ami betölti, arra építi az életét, az határozza meg élete irányát, az szervezi meg kapcsolatait emberrel, állattal, növényekkel, a mindenséggel.

Petőfi Sándornak a "szabadság és szerelem" volt az egyetlen, lényét átható szenvedély. Albert Schweitzer az Élet tiszteletének élt. Csontváry hitt küldetésében, és életét a festészetnek szentelte. Kalkuttai Teréz anya csupán a haldoklók sóhaját hallotta, és elhagyatottságukat akarta enyhíteni.

A mindennapi ember hétköznapi életét, ha áthatja, ha átizzítja az igaz, a jó, bármi nemes CÉL, már a bölcsesség útján jár. - A bölcsesség szenvedélyben izzó gondolat, tudásban égő látomás.

A bölcs ember egyszerű. Megelégedettsége miatt mindig megvan mindene. Nála nincs gazdagabb.

A bölcs látja, mi teszi őt boldoggá, mi a neki való öröm. Más nem akar. Így kerül el a hiábavalóságoktól és szívtől az irigység.

A bölcs ismeri a türelem értékét. Türelmes. A bölcs tudja, mikor kell szólnia, és mikor mond többet a hallgatása. A bölcs érti a könnyek vallomását és érthető írás számára az arcok mosolya.

A bölcs nagyon szereti az életet és belátja a halál jelentőségét. Úgy él, mintha éveit nem lehetne megszámlálni, és úgy cselekszik, mintha holnap már mennie kellene. . . . A bölcs tudja, minden elmúlik - rabja ezért nem lesz semminek, mégis építi a világot, mert hiszi, eltörölhetetlen értéket hagy a Világmindenségben.

A bölcs meghajol a Világ előtt, ugyanakkor büszkén néz vele szembe, hiszen ő maga is egy csodálatos világ. Mikor a világot tiszteli, önmagát is tiszteli, hiszen része a világnak. Mikor értékeli önmagát, tiszteltadás ez a világnak is, melyben él, amely által és amelyért van.

A bölcsességnek az erények készítik otthonát.

Semmiel sem kényszeríthető a bölcsesség szívünkbe. Önként jön, vagy sehogy. Aki vágyik rá, aki sóvárog utána, aki mindennél többre hajlandó értékkelni, tisztelni, életénél is többre, annak szívében megszületik a bölcsesség.

A bölcs az erények gyermeke.

Aki bölcsességre vágyik, nem akar lehetetlent.

Részedről is elérhető.

Már elindultál feléje. Már érintette a szíved abban a pillanatban, amikor felismerted,

kell neked a Szépség, de nem elég,

kell neked az Igazság, de nem elég,

csak a Jóságra mondja lényed valója: elég.

A bölcsesség talán a jóság kísértésével kopogtat lelkeden . . .

Részlet Mácz István: "Kísértés a jóra" című könyvéből

JÚNIUS HAVI ESEMÉNYEK

Június 1: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Balassa Sára és Terry Owen.

Június 8: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna. Segített Vörös Ilona.

Június 14: Apáknapi piknik.

Június 22: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona és Zoltán. A süteményt készítette és adományozta Fövenyessy Katalin.

Június 29: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kozák Gábris Ágnes. Segített Kozák Piroška.

Herczeg Barbara 150.00 \$-t adományozott a vasárnapi ebédek elkészítéséhez.

APÁKNAPI PIKNIK

Istennek hála ez évi apáknapi piknikünk is nagyon jól sikerült. Egyházunk nevében hálásan köszönjük a résztvevőknek a megjelenést, és a pikniken segítőknek a sok-sok fáradozást és áldozatos munkát. A piknik hathatos sikeres érdekében fáradhatatlanul dolgoztak egyháztagjaink és támogatóink. A gulyást készítette és adományozta Fövenyessy Katalin és Bordás Piroška.

A flekkent készítette és adományozta Rácz János és Erzsébet.
A kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona.
A csirkepaprikást készítette és adományozta Megyesi Gizella.
A töltött káposztát készítették és adományozták Fövenyessy Katalin és Vörös Ilona.
A gombapörköltet készítette és adományozta Magyary Ilona, segített Philip Machell.
A körítéseket készítették és adományozták Vörös Ilona, Vörös Kamilla, Magyary Ilona, Fövenyessy Katalin, Fülöp Mária, Kádas Klára, Besze Edit, Benett Theresa és Magyar-Köpe Blanka.
A salátát készítették és adományozták Magyary Ilona és Rácz Erzsébet.
Az ebéd felszolgálását végezték Megyesi Gizella, Vörös Kamilla, Besze Edit, Kozák Gábris Ágnes, Rácz Erzsébet. Segítettek Vörös Dávid, Vörös James, Vörös T. J., Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin, Magyary Ilona, Torma Veronika, Philip Machell és Avvakumovits Erzsébet.
A flekken sütésénél segített Borbély István és Boros József. A kolbász sütésénél segített Kozák Imre.
A süteményeket készítették és adományozták Fejér Anna, Vörös Ilona, Magyary Ilona, Orly Elvira, Megyesi Gizella, Fövenyessy Katalin, Kozák Gábris Ágnes, Kozák Piroska, Hajnal Blanka, Avvakumovits Erzsébet és ifj. Orly Elvira.
A sütemények eladását végezte Fejér Anna, Orly Elvira, Magyary Margit, Kozák Piroska, Besze Edit és ifj. Orly Elvira.
A lángost adományozták Vörös Ilona és Máté. A lángos készítésében segédkeztek Vörös Máté és Ilona, Vörös Kamilla, Vörös Dávid, Vörös T.J., Fövenyessy Katalin, Fejér Anna, Torma Veronika, Philip Machell és Magyary Ilona.
Az élelmiszer eladását végezte Kollányi Mária. A kávékat készítette Philip Machell.
Az italok árusításában segédkeztek Herczeg Tamás és Ted Körösy. A pénztárt Bordás Piroska kezelte. A zenét Birta Csaba szolgáltatta.
A felszerelési tárgyak fel- és lepakolásában, a szállításban, a sátrak és egyéb felszerelési tárgyak összeállításában segédkeztek Magyar-Köpe Gábor, Fövenyessy Károly, Vörös Dávid, Vörös James, Vörös T.J., Hegedűs László, Bordás Zoltán, Körösy Ted, Magyary András, Torma Veronika és József, Rácz János, Borbély István és Fövenyessy Norbert. Mindezt a munkát felügyelte és irányította Fövenyessy Károly és Magyar-Köpe Gábor.
Az Úr Isten áldja és őrizze minden résztvevő és segítő testvérünket!

Viszontlátásra a szeptember 13-i piknikünkön!

JÚLIUS HAVI ESEMÉNYEK

Július 6: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kádas Jutka. Segített Kádas Klára.

Körösy Ted és Jackie 100.00 \$-t adományozott a vasárnapi ebédek elkészítéséhez.

Július 13: Az istentisztelet utáni ebédet adományozta Herczeg Barbara, elkészítette Torma Veronika. A süteményt Körösy Jackie készítette.

Július 20: Az istentisztelet utáni ebédhez a levest Rácz Erzsébet, a második fogást Vörös Ilona, a süteményt Magyary Ilona készítette és adományozta.

Körösy Ted és Jackie 100.00 \$-t adományozott a vasárnapi ebédek elkészítéséhez.

Július 27: Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Kozák Gábris Ágnes. Segített Kozák Piroska.

Bordás Piroska 150.00 \$-t adományozott a vasárnapi ebédek elkészítéséhez.

JÚNIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Tibor & Ildiko Kozek, Terry Owen & Charlotte Balassa, Peter & Margit Leemon, Maria Fulop, John & Elizabeth Racz, Laszlo & Edith Dittert, Julie Tompa, Elvira M. Orly, Joseph Jakaby, Leslie Andre, Agnes Kozak Gabris.

JÚNIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Theodore & Jacqueline Korosy, air conditioner.....\$ 500.00
Karl & Katalin Fovenyessy, Karácsonyi Rózsika emlékére.....\$ 25.00
Gizella T. Megyesi, Karácsonyi Rózsika emlékére.....\$30.00

JÚLIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Terry Owen& Charlotte Balassa, N.N., Agnes Kozak Gabris, Zoltan & Piroska Bordas, Leslie Andre, Elvira M. Orly, Ilona Profota, Laszlo & Edith Dittert.

JÚLIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Joseph Jakaby, feleségem emlékére..... \$ 50.00
Andrew K. Magyary, Szabó György emlékére.....\$ 50.00

*A Presbitérium nagy szeretettel köszön
minden adományt és segítséget.
Az Úr Isten gazdag áldása legyen
adakozó testvéreinkkel!*

A Presbitérium szeretettel kéri egyháztagjainkat, hogy ne feledkezzenek meg az évi egyházfenntartói járulék befizetéséről, ezzel is támogatva kicsiny gyülekezetünk fennmaradását.

GYÁSZJELENTÉS

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **Szabó György**, 2008. június 23-án, rövid és súlyos betegség után, megtért Teremtő Atyjához. Az Úr Isten adjon csendes nyugodalmat elhunyt testvérünknek, hátramaradottai számára pedig erőt, vigasztalást és hitet az örök életbe.

HIRDETÉSEK

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy augusztus 31-én az Új Kenyér ünnepe alkalmából, kiszolgáltatjuk az úri szent vacsorát.

Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba, de részesülni szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztornak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

- **A Presbitérium és Magyar-Köpe Gábor lelkész nagy szeretettel köszöni Nt. Kócs-Mayer Júlia lelkésznőnek és Andre László gyülekezeti tagnak, hogy a lelkész szabadságideje alatt és annak távollétében, a vasárnapi istentiszteleteket ékes rendben megtartották a gyülekezet számára. Az Úr áldása legyen e két testvérünkkel!**

A 2008-AS ÉSZTENDŐ HÁTRALEVŐ PROGRAMJAI

Augusztus. 31 Vasárnap 11:00 AM - *Új Kenyér Ünnepe és Úrvacsoraosztás*

Szeptember. 13 Szombat 11:00-5:00 PM - *Református Piknik a Flood Park*

Október. 05 Vasárnap 11:00 AM - *Megemlékezés az Aradi Vértanúkról*

Október. 25 Szombat 6:00 PM - *“1956 Szabadság Serleg Vacsora”*

Október. 26 Vasárnap 3:00 PM - *Emlékünnepély a Gloria Victis Szobornál*

November. 02 Vasárnap 11:00 AM - *Reformáció ünnepe, Úrvacsoraosztás és Halottak Napja*

November. 08 Szombat 10:00 AM - *Karácsonyi Süteménykészítő Tanfolyam*

November. 16 Vasárnap 12:30 PM - *Karácsonyi Vásár*

November. 30 Vasárnap 11:00 AM - *Advent, Úrvacsoraosztás*

December. 06 Szombat 6:30 PM - *Mikulási Disznótoros Vacsora*

December. 14 Vasárnap 11:00 AM - *Gyertyafényes Istentisztelet, Betlehemezés és Ünnepi Műsor*

December. 25 Csütörtök 11:00 AM - *Karácsonyi Ünnepi Istentisztelet és Úrvacsoraosztás*

December. 28 Vasárnap 11:00 AM - *Óévi Istentisztelet*

2009. Január. 01 Csütörtök 11:00 AM - *Újévi Istentisztelet*

PÁZMÁNY PÉTER IMÁJA AZ EGYHÁZÉRT

Irgalmasságnak Atyja, ki a Szentlélek által
és szent igéddel kisdéd nyájadat
összegyűjtöted, és széles e világon
elterjesztvén, annyi tévelygés,
üldözés, háborúság között
e mai napig megtartottad, igazgattad,
vezérltetted, igaz tanítók által legeltetted
és a pokol kapui ellen
győzelmessé tetted:
adjad szent nevedért,
hogy a Te hajódat a háborgó
tengeri habok el ne nyomják
és el ne merítsék:
add meg segítségedet,
hogy a Te épületed amaz
igaz fundamentumon,
az erős sziklán épen megmaradjon:
őrizz minket, Uram, szárnyad alatt,
hogy az igazságban
mindvégig tökéletesen megmaradván
egy szívvel, egy lélekkel
dicsérhessük szent Felségedet. Ámen.